

مجموعه مدارس سرمد

نگاهی به مدارس سرمد

به نام خداوند
بخشنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ

بخش یکم
مکث

در اتوبان که رانندگی می‌کنم از دست آدم‌هایی که دایم چراغ می‌زنند و می‌خواهند بتازند اعصابم به هم می‌ریزد؛ انگار سیل ماشین‌های جلوتر را نمی‌بینند. پشت سرم یک اتومبیل شاسی بلند سفید نوربالا را انداخته بود در آینه. چشمم داشت از کاسه در می‌آمد. به زحمت کنار کشیدم تا رد شود اما با جلویی هم همین کار را کرد و دور شد. چند دقیقه بعد اتوبان شلوغ شد. صاحب بلندمرتبه‌ی اتومبیل شاسی بلند محکم زده بود و ماشین دیگری را له کرده بود. طوری فریاد می‌کشید که ناخودآگاه ترسیدم و حرف‌هایی به راننده‌ی جلویی می‌زد که مجبور شدم پنجره را بالا بکشم و صدای رادیو را زیاد کنم تا نشنوم.

وقتی رد می‌شدم در آینه دیدم که دختر هفت یا هشت ساله‌ای روی صندلی کناری ماشین آقای محترم نشسته است. نشانه‌هایش می‌لرزید و گریه می‌کرد.

آقای معلم وقتی جایزه‌ی بهترین داستان کوتاه را به پسرک داد گفت که حتماً امشب در خانه آن را برای پدر و مادرش هم بخواند. شب همگی دور میز شام جمع شده بودند. پسرک هیجان زده بود. وقتی مادرش پرسید: «چرا شامت رو نمی‌خوری؟» فقط لبخند زد و گفت: «بعد از شام با همه‌تون کار دارم!» و دوباره سرش را پایین انداخت. در فکر خواندن شاهکار داستانی‌اش بود و رونمایی از آن برای خانواده! شام که تمام شد مادر انگار چیزی یادش افتاده باشد، سریع بلند شد و رفت در سالن پذیرایی؛ تلویزیون را روشن کرد تا شاهد حکایت عاشقانه‌ی خانواده‌ی ترکیه‌ای باشد. غرزدن‌های پدر هم که می‌خواست آخرین تحولات ایران و جهان را پیگیری کند فایده نکرد و ترجیح داد به آخرین تلفن کاری امشب و البته آماده کردن حساب‌های فردا بپردازد. تست‌های کنکور خواهر بزرگ‌تر هم وقت گیرتر از آن بود که بخواهد وقت زیادی را پای میز شام تلف کند.

پسرک تنها پشت میز نشست به
مقابل صندلی‌های خالی!

...می‌خواهم بگویم
فقر، همه‌جا سرک می‌کشد
فقر گرسنگی نیست،
عریانی هم نیست،
فقر چیزی را «نداشتن» است.

ولی آن چیز پول نیست...
طلا و غذا نیست،

فقر همان گرد و خاکی است که بر کتاب
های فروش نرفته‌ی یک کتاب‌فروشی می
نشیند، فقر کتیبه‌ی سه‌هزارساله‌ای
است که روی آن یادگاری نوشته‌اند. فقر
همه‌جا سرک می‌کشد...

فقر، شورا به غذا سر کردن نیست

فقر، روز را به اندیشه سر کردن است

بخش دوم

باورها و چشم انداز

شاید به این دلیل که قادر به تشخیص رابطه‌ی بین دلایل و نتیجه‌ها نیستیم. شاید به این دلیل که سرعت و جهت گیری اقدامات ما در قیاس با آنچه لازمه‌ی جهان امروز به شمار می‌رود متفاوت و گاهی متضاد است. شاید نسبت به بی‌توجهی خود به یک زمینه و راه حل بنیادین آن آگاه نیستیم. آیا راه شکوفایی واقعی یک درخت، کندن میوه‌های کال و هرس کردن شاخ و برگ‌هاست یا اصلاح ریشه‌های آن؟

چرا در جوامعی مانند ایران با وجود پشتوانه‌ی تاریخی، فرهنگی و دینی بسیار طولانی شاهد ناهنجاری‌های متعددی هستیم؟ چرا تلاش‌های پراکنده، مختلف و پُرهزینه‌ای که برای رفع مشکل مهاجرت نخبگان، کاهش جرایم و آسیب‌های اجتماعی، قانونمندی، تقویت بنیان خانواده، اخلاق‌مداری و... در سطوح مختلف سیاسی و اجتماعی انجام شده است فاقد اثربخشی و کارایی لازم بوده است؟ چرا از تمدن آرمانی و دوران افتخارآمیز کشورمان فاصله گرفته‌ایم؟

در دنیای پرشتاب ما هر تغییر اساسی در فردا را می‌توان از آموزش امروز انتظار داشت. آنان که می‌توانند فردا را بسازند کودکان و نوجوانانی‌اند که امروز در جایگاه یادگیری، مخاطب مدارس، معلمان و برنامه‌های آموزشی‌اند. کسانی که دارای چنین دیدگاهی باشند به‌خوبی آگاهند که هرگونه اقدام، تلاش و حمایت در این راستا هزینه نیست، سرمایه‌گذاری است؛ در نتیجه برای رسیدن به اهداف فردا باید روی آموزش امروز سرمایه‌گذاری کرد، آموزشی هدفمند و مؤثر. هدف از تأسیس مجتمع آموزشی سرمد ارائه‌ی آموزشی هدفمند، مؤثر، یک‌پارچه و منسجم به گروهی از فرزندان ایران زمین است. آموزشی که فرزندان ما را قادر سازد تا آنچه را نیاز دارند یاد بگیرند و مهارت و توانایی لازم را به‌دست آورند تا در عرصه‌های گوناگون زندگی فردی و اجتماعی توانا ظاهر شوند.

هر نظام مولد و پیش‌برنده حاصل هدف‌گذاری صحیح و همه‌جانبه با رویکردی متعالی است. اولین هدف کلان سند تحول بنیادین آموزش و پرورش از نظام آموزشی تربیت انسان‌هایی را می‌طلبد که این ویژگی‌ها را دارند:

- مؤمن و متعهد به مسئولیت و وظایف در برابر خدا، خود، خلق، دیگران، طبیعت، خلقت.
- حقیقت‌جو و عاقل، آماده‌ی ورود (تلاش برای دستیابی) به زندگی پاک و شایسته‌ی (حیات طیبه) فردی، خانوادگی و اجتماعی.

تحقق این هدف کلان، دانش‌آموزانی را در تراز کاری خود قرار می‌دهد که^۱:

۱. دارای سواد پایه یعنی مهارت‌های مشترک در حوزه‌های مختلف یادگیری همچون سواد علمی فناوریانه، سواد ریاضی، سواد فناوری اطلاعات و ارتباطات، سواد مالی، سواد مدنی و فرهنگی می‌شوند.

۲. شایستگی‌های عمومی برای مواجهه با چالش‌های حال و آینده را با کسب مهارت‌های ارتباطی، تفکر و مشارکت و همکاری هوشمندانه کسب می‌کنند.

۳. توانمندی‌ها و ویژگی‌های فردی را برای درک محیط و تغییرات آن و تعامل منطقی و اثربخش با آن را از طریق رویکرد جست‌وجوگری، ابتکار عمل، برنامه‌ریزی برای دوام - ماندگاری - سازگاری هدف‌دار بر اساس آگاهی فرهنگی و اجتماعی، مدیریت و رهبری به دست می‌آورند. این اهداف با رویکرد فطرت‌گرایی توحیدی بر اساس عناصر پنج‌گانه‌ای که در همه‌ی حوزه‌های یادگیری (دروس و برنامه‌های مدرسه‌ای) مشترک‌اند، تحقق می‌یابد که عبارتند از:

تفکر و تعقل، ایمان و باور، علم، کار و عمل و مجاهدت، اخلاق و آداب^۲.

^۱ اقتباس با تغییر و تصرف از

New vision for education unlocking the potential of technology (2013) World economic forum
www.weforum.org

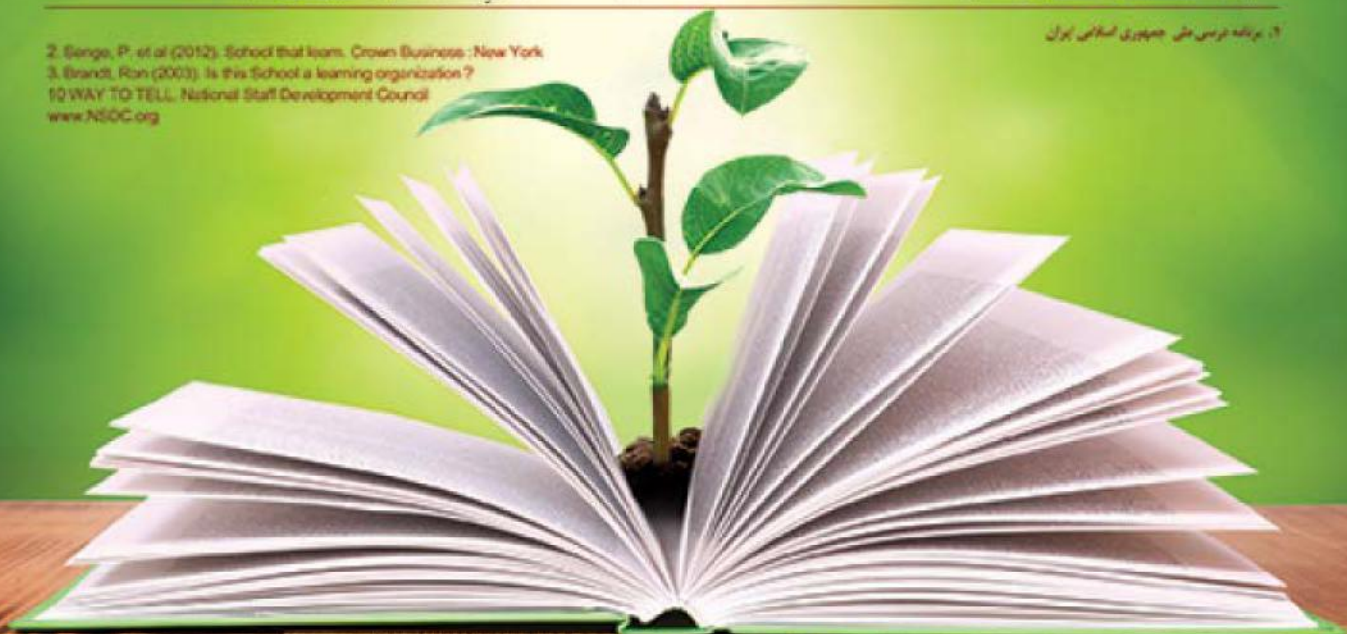
^۲ برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران

مدرسه به‌عنوان یک سیستم باز به محیط بیرون خود حساس است: به‌طور کامل و با احتیاط درگیر جامعه‌ی وسیع تر منطقه‌ای و جهانی می‌شود و از موقعیت‌های پیش‌برنده بهره‌مند و در برابر چالش‌ها و خطرات پاسخ‌های هوشمندانه‌ی هم‌سو با اهداف تعیین‌شده و متناسب با مراحل توسعه‌ی مدرسه می‌دهد. این تعامل حساس و پویا پیامد توسعه‌ی قابلیت‌های شخصی و مدل‌های ذهنی در فرایند یادگیری تیمی است. در این فرایند مدرسه به‌عنوان یک نهاد دانش‌بنیان برای خلق ایده‌های جدید تلاش می‌کند، از شکست‌ها نمی‌هراسد، پیوسته فرایندهای کاری خود را پالایش می‌کند و به تولیدات و خدمات خود براساس یک فرهنگ سازمانی حمایت‌گرا نه باز خورد می‌دهد.^۲

ما مدرسه را به‌مثابه‌ی یک سازمان یادگیرنده، اجتماع پویای یادگیری در «عرصه‌های رابطه‌ی انسان با خویش، خلق و خلقت با محوریت رابطه با خدا می‌دانیم. این محوریت موجب یکپارچگی و هماهنگی منطقی در اهداف یادگیری در عرصه‌های تفکر، ایمان، اخلاق، علم و عمل می‌شود».^۱

با این باور، مدرسه‌ی یادگیرنده فضای پدیدآوری مکرر دانش، توسعه‌ی پایدار آگاهی و توانایی است که آرمان مشترک همه‌ی کارکنان، دانش‌آموزان و اولیای دانش‌آموزان، معلمان و مربیان، فرهیختگان، مدیران و خلاصه همه‌ی کسانی است که در درون و بیرون مدرسه در ارتباط با آن مشغول فعالیت‌اند.^۲

2. Senge, P. et al (2012). *School that learn*. Crown Business: New York
 3. Brandt, Ron (2003). *Is this School a learning organization?*
 10 WAY TO TELL. National Staff Development Council
 www.NSDC.org

در یک مدل جامع، مدرسه به‌عنوان یک سازمان یادگیرنده دارای شش بُعد به شرح زیر است:

۱. تدوین برنامه و حمایت پیوسته از یادگیری حرفه‌ای تمام کارکنان
۲. ترویج یادگیری تیمی و همکاری همه‌ی کارکنان
۳. ایجاد فرهنگ پژوهش، اکتشاف و نوآوری
۴. برنامه‌ی نظام‌مند و جاسازی شده برای جمع‌آوری و تداوم تبادل دانش و یادگیری
۵. یادگیری با و از محیط خارجی و نظام‌های فراتر
۶. مدل‌سازی برای رشد رهبری یادگیرنده^۱

1. Kools, M. and Stoß, L. (2016). What Makes a School Learning Organization? OECD Education Working Papers, No. 137, Paris: OECD Publishing www.oecd-ilibrary.org

چرا شروع از پیش دبستانی؟

در تحقیقات علمی فراوان تأکید شده است سنین قبل از دبستان کلیدی ترین سالها برای رشد و آموزش است. در یکی از مطرح ترین تحقیقات طولی (بلندمدت) علمی دنیا^۱ گروهی از کودکان آمریکایی، دوره های پیش دبستانی را با کیفیت آموزشی بالا گذرانده اند و گروه دیگر بدون گذراندن این دوره ها وارد مدرسه شده اند؛ سپس تمام افراد هر دو گروه تا سن چهل سالگی مورد تحقیق قرار گرفته اند. نتایج به دست آمده گویای آن است که بزرگسالانی که دوره ی پیش دبستانی را گذرانده اند به میزان بسیار بیش تری در کسب درآمد، به دست آوردن شغل و حرفه و گذراندن سایر مقاطع تا فارغ التحصیلی از گروه دیگر موفق تر بوده و همچنین میزان ارتکاب آن ها به جرایم کم تر بوده است. تحقیق دیگری^۲ تحلیل اقتصادی این مطالعه را نیز ارائه کرده است. نکته ی بسیار مورد توجه این است که نتایج کمی به دست آمده به ازای هر یک دلار سرمایه گذاری روی مقطع پیش دبستانی ۱۲/۹ دلار کاهش هزینه های عمومی را گزارش کرده است (شامل هزینه های پیشگیری و مبارزه با جرایم، دادگاه ها، تلفات و حوادث و...): لذا گردانندگان این مجموعه شروع فرایند آموزشی را از مقطع پیش دبستانی در نظر گرفته اند.

1. Lawrence J. Schweinhart, Jeanne Montie, Zongping Xiang, William S. Barnett, Clive R. Belfield, and Míagros Noyes. Lifetime effects: The HighScope Perry Preschool study through age 40. Ypsilanti: HighScope Press, 2005

2. Updating the Economic Impacts of the HighScope Perry Preschool Program. Educational Evaluation and Policy Analysis. September 21, 2005. 27: 245-261

چرا لواسان؟

در شرایط کنونی، تهران به جهت ترافیک، آلودگی و استرس‌های کاذب یکی از نامناسب‌ترین گزینه‌ها برای رشد و تربیت فرزندان است. همچنین رقابت‌های کاذب آموزشی و جو نمره‌گرایی و امتحان‌محوری که دانش‌آموزان و خانواده‌ها را در یافتن اهداف صحیح آموزشی دچار سردرگمی کرده است، در تهران غالب است. یکی از معضلات پنهان و مؤثر دیگری نیز که در کلان‌شهرها وجود دارد دوری و بیگانگی با طبیعت است. به‌همین دلایل مدرسه‌ی سرمد در خارج از تهران بنا شد. در فضایی پاک، خلوت، نزدیک‌تر به طبیعت و دورتر از استرس. درعین‌حال نزدیکی به پایتخت برای بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و امکانات لازم مدنظر بوده است، لذا مدرسه در منطقه‌ای مناسب از شهر لواسان قرار گرفته است.

مؤثر نمودن روش‌های آموزشی، آنچه در اداره‌ی یک مدرسه اهمیت زیادی دارد روح حاکم بر فضای آموزشی است. این جاست که باید به مدرسه به‌عنوان بخشی مهم از تجربه‌ی زندگی نگاه کرد. جریان زندگی در مدرسه یعنی خودِ مدرسه محلی برای زندگی کردن است، نه فقط جایی که آموزش ببینیم تا در آینده چگونه زندگی کنیم. در مدرسه زندگی جریان دارد و دانش‌آموزان چگونه دانستن، چگونه توانستن و چگونه زیستن را تجربه می‌کنند.

افق مدنظر در ادامه‌ی فعالیت این مجموعه، گسترش فضای آموزشی برای مقاطع بالاتر و تبدیل آن به یک مجموعه‌ی آموزشی با مقاطع کامل است که این امر و فراهم کردن امکانات و شرایط آن نیاز به حمایت فراوان از جانب حامیان و دلسوزان امر تعلیم و تربیت دارد. مسئولان مدرسه مصمم‌اند تا با برنامه‌های مُدون و نوین در این مقاطع بتوانند کودکان، نوجوانان و جوانانی شاداب، ماهر و توانا تربیت کنند. در ضمن استفاده از دانش مدیریت سازمانی برای

آموزش،

آماده سازی برای زندگی نیست.

آموزش، خود زندگی است.

(جان دیوئی)

پیامبر اکرم (ص) به حضرت علی (ع) فرمودند:

لَا تَهْدِي اللَّهُ بَكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرَ لَكَ مِنَ

الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا

اگر خداوند بیک نفر را به واسطه‌ی تو هدایت کند، برای تو از دنیا و آنچه در آن است بهتر باشد.

افرادی که در این فضا لحظه‌لحظه‌ی عمرشان را برای پیشرفت دانش‌آموزان صرف می‌کنند، نقش فراوانی در پیشبرد اهداف خواهند داشت. نیت‌هایی که سبب می‌شود معلم، سختی‌های فراوان راه‌تعلیم و تربیت را بپذیرد و جز دانش‌آموزان و پیشرفت و رشد آن‌ها چیزی را نخواهد فضای مدرسه را بالنده می‌کند. وقتی در این مدرسه معلمی زندگی کند که تمام هستی و وجودش را به پای دانش‌آموزانش می‌ریزد، قطعاً دانش‌آموزانی هم یافت می‌شوند که تمام هستی‌شان را برای ارزش‌ها و میهن‌شان فدا کنند.

۱. بحار الانوار، جلد ۲، صفحه‌ی ۲

آن چه امروز از آن تحت عنوان تربیت دینی سخن گفته می شود مقوله ای است که در یک چهارچوب منسجم و یک پارچه ای آموزشی قابل پیگیری است.

هنر یک مربی موفق در پرورش حس دینی کودک و نوجوان این است که شوق کنجکاوی و حس حقیقت جویی او را افزایش دهد و از هر گونه آموزش تحمیلی و انتقال مستقیم مفاهیم و مطالب دوری کند. او باید به کودک و نوجوان فرصت کشف طبیعت و فطرت خودش را به دست خودش بدهد.

هدف تربیت دینی برانگیختن شوق و رغبت دینی است و نه صرفاً انتقال مطالب دینی. این که کودک و نوجوان چگونه به حقیقت دینی دست یابد از اهمیت فراوانی برخوردار است. همین که شور طلب دینی را در کودک پرورش دادیم بزرگ ترین تأثیر تربیتی را در ساختار شناختی و عاطفی او ایجاد کرده ایم.

مربی در این میانه اساسی ترین نقش را ایفا می کند. هنر یک مربی موفق تبیین مفاهیم دینی در کنار کودکان، با کم ترین میزان تلقین و انتقال مستقیم آن هاست. در کنار این تبیین، مشاهده ی الگوها در فضای مدرسه مهم ترین تأثیر شناختی و عاطفی برای کودک را در پی خواهد داشت.

مدرسه ی سرمد امید دارد، با بهره مندی از علوم روز حوزه ی تعلیم و تربیت، بستر مناسبی برای رشد و بالندگی فرزندان مسلمان این مرز و بوم باشد.

بخش سوم

رویکرد مالی

اینجا نهادی است کاملاً غیرانتفاعی

در شرایط کنونی کشور ما و با توجه به مشکلات و نارسایی‌های قابل توجهی که در حوزه‌ی آموزش با آن‌ها روبه‌رویم، لازم است هزینه‌هایی را که در راستای تعلیم و تربیت انجام می‌دهیم، نه به‌عنوان هزینه که به‌عنوان سرمایه‌گذاری ببینیم، سرمایه‌گذاری‌ای که بازدهی آن در زمانی طولانی و جنس آن ارتقای سطح فرهنگ و اخلاق جامعه خواهد بود. در مدرسه‌ی ایده‌آل و در شرایط امروز جامعه‌ی ما فعالیت‌هایی از جنس آموزش منابع انسانی، به‌روزرسانی امکانات و تجهیزات، تولید محتوایی درخور نیاز کودکان امروز و یا هر مقوله‌ی دیگری از این دست باید دور از نگاه‌های انتفاعی و سودآور برنامه‌ریزی شود و فراموش نکنیم که این‌ها همه سرمایه‌گذاری است برای دستیابی به یک مدرسه‌ی کیفی. با توجه به این موارد، مؤسسان مدرسه‌ی سرمد از ابتدای فعالیت، این مجموعه را به‌صورت کاملاً غیرانتفاعی و عام‌المنفعه به ثبت رساندند و تا به امروز با کمک‌های بی‌دریغ و پُربرکت خیرین دلسوز در حوزه‌ی تعلیم و تربیت این مدرسه را اداره کرده‌اند.

شهریه دانش آموزان

عملکرد این مدرسه در مورد شهریه‌ی دانش آموزان بدین گونه است که در جلسه‌ای با ولی دانش آموز، مجموع هزینه‌های انجام شده برای دانش آموزان ارائه می‌شود و هر یک از اولیا متناسب با توان مالی خود می‌توانند مبلغ مورد نظرشان را به عنوان شهریه‌ی فرزندشان تقبل کنند. گردانندگان مدرسه تلاش می‌کنند تا به همه‌ی مخاطبان خود اعم از اولیا، مراجعان و... پیام غیرانتفاعی و عام‌المنفعه بودن این مدرسه را برسانند تا هم اولیا و هم خیرین گرامی بدانند که هر آن چه به این مدرسه پرداخت می‌شود فقط و فقط صرف دانش آموزان و ارتقای سطح آموزش خواهد شد. در این راستا و با توجه به اهداف بلندمدتی که مدرسه‌ی سرمد پیش رو دارد، برای تأمین هزینه‌ی این طرح‌ها، کماکان خیرین گرامی را به هم یاری می‌طلبیم.

در ساختار هر مدرسه‌ای سه رکن مهم و اساسی را می‌توان تعریف کرد:

۱. محتوای آموزشی

۲. منابع انسانی

۳. سخت‌افزار

زمانی می‌توانیم مدرسه‌ای نمونه و موفق داشته باشیم که هر سه رکن به‌خوبی و باکیفیت و در کنار همدیگر فعالیت کنند. مدرسه‌ی سرمد از ابتدای فعالیت خود و با همت همکاران دلسوز تلاش کرده است که در حوزه‌ی محتوای آموزشی و منابع انسانی قدم‌هایی زیربنایی و کارشناسی بردارد و بحمدالله در این زمینه‌ها توفیقاتی نیز حاصل شده است. در زمینه‌ی سخت‌افزار و ساختمان مدرسه از سال ۱۳۹۰ هیئت‌مدیره و هیئت‌امانای مؤسسه فرهنگی و آموزشی بینش سرمد تلاش‌های بی‌وقفه‌ی خود را آغاز کرده‌اند و در ابتدا برنامه‌ریزی برای خرید زمینی وسیع برای مجتمع آموزشی در دستور کار قرار گرفت. لیکن با توجه به شرایط اقتصادی پیش‌آمده و افزایش قیمت‌ها برنامه‌ی اولیه محقق نشد. در مرحله‌ی بعد و با لطف خداوند متعال و همت اعضای محترم هیئت‌امانای مؤسسه زمینی به مساحت ۲۳۰۰ مترمربع جهت احداث ساختمان دبستان پسرانه در بهار ۱۳۹۵ خریداری شد که طراحی این بنا با زیربنایی در حدود ۷۰۰۰ مترمربع انجام شده است. در طراحی این مدرسه تلاش شده است که نیازهای لازم برای ارائه‌ی یک برنامه کیفی آموزشی پیش‌بینی و این طراحی با زحمت یک‌ساله‌ی کارشناسان آموزشی و مهندسان به‌عنوان طرحی نمونه و الگو ارائه شود. امیدواریم مانند همیشه که لطف خداوند یار بوده است و همت خیرین گرامی بدرقه‌ی راه، بتوانیم منابع لازم جهت احداث ساختمان دبستان را تأمین و کلنگ احداث آن را بر زمین بپوشانیم.

بخش چهارم

سرمد در قاب

بعضی هفته‌های سرمد اسم دارند، مثلاً هفته‌ی محیط زیست. این اسم‌ها خبر از اتفاقی می‌دهند که قرار است در آن هفته‌ها بیفتد. پروژه‌ای واحد که از پیش دبستانی‌ها تا ششم دبستانی‌ها را درگیر خودش می‌کند. دیگر حتی کلاس فارسی و علوم و نقاشی هم با موضوع محیط زیست برگزار می‌شود؛ تمام کلاس‌ها، بهانه‌ای می‌شوند برای پرداختن به آن اسم. پایت را که داخل مدرسه می‌گذاریم، همان اول متوجه می‌شویم که این یک هفته‌ی معمولی است یا از آن هفته‌هایی است که اسم دارد. مثلاً هفته‌ی محیط زیست است؛ می‌بینی بچه‌های ششم یک کوره‌ی خورشیدی درست کرده‌اند و می‌خواهند غذا در آن گرم کنند. پنجم‌ها مشغول اندازه‌گیری حجم زباله‌ی تولیدی یک هفته‌ی مدرسه‌اند و چهارم‌ها هم در حال ساخت وسیله‌ای با دور ریختنی‌ها تا بتوانند هدررفت آب در زمین‌های کشاورزی را کاهش دهند. سوم‌ها نقاشی می‌کشند و از حق داشتن زمینی سرسبز صحبت می‌کنند؛ دوم‌ها هم در کلاسی، نگرش‌شان نسبت به اسراف را به چالش می‌کشند. اول دبستانی‌ها داستان می‌خوانند راجع به زمینی که خوشحال بود و انسان‌ها غمگینش کرده بودند. پیش دبستانی‌ها هم در پارک مجاور رودخانه دارند نعمت‌هایی را که خدا داده، می‌شمارند؛ درختان، رودخانه‌ها، خورشید، هوا و... .

در سرمد کتاب‌خوانی از یک کار خوب به کاری ضروری تبدیل شده است. کتاب‌خوانی چیزی است شبیه مسواک‌زدن که باید از همین سنین تبدیل به عادت شود. برای همین یکی از جدی‌ترین کارهایی که در مدرسه پیگیری می‌شود، کتاب‌خواندن بچه‌هاست. کتاب خواندن همراه با تمرین‌هایی که باعث افزایش قدرت درک مطلب می‌شود «پروژه‌ی خوانش» در هر پایه به شکلی متفاوت برگزار می‌شود؛ اول دبستانی‌ها به یک شکل و ششم‌دبستانی‌ها به شکلی دیگر. جدای از تمام فعالیت‌هایی که در مدرسه برای «پروژه‌ی خوانش» انجام می‌شود، هر سال دو سری نمایشگاه کتاب به‌نام «ویتامین ک» در مدرسه برگزار می‌شود. نمایشگاه اول ویژه‌ی بچه‌هاست و نمایشگاه دوم مخصوص بزرگ‌ترها، هم والدین و هم معلمان. «ویتامین ک» ای که مخصوص بچه‌هاست، یک برنامه‌ی خانوادگی است.

برنامه‌ای که شامل خرید کتاب و کارگاه کتاب‌خوانی خانوادگی

می‌شود، همه دور هم جمع می‌شوند و با کمک یک تسهیل‌گر،

کتاب‌خوانی خانوادگی را تمرین می‌کنند. «ویتامین ک» بزرگ‌ترها، یک نمایشگاه کتاب عمومی است و به این امید برگزار می‌شود که با بالا رفتن میزان مطالعه‌ی بزرگ‌ترها چه والدین و چه معلم‌ها، بچه‌ها بتوانند راحت‌تر کتاب‌خوانی را الگو قرار دهند.

هر روز ساعت ۱۲:۳۰ بعد از کلاس‌ها با هم نشست کلاسی دارند. هرکسی می‌تواند از یک نفر تشکر کند. البته باید علت را هم بگوید! یک میکروفون هم که به هیچ‌جا وصل نیست دست به دست می‌چرخد و البته میکروفون دست هر کسی باشد فقط او باید صحبت کند. محمد گفت: «من از طه خیلی تشکر می‌کنم چون امروز وقتی من رو صدا کرد به من گفت شما!»

این را دیگر بچه‌ها خوب می‌دانند که هر امتیازی مسئولیتی به همراه دارد. امتیاز بودن در مدرسه هم مسئولیت مخصوص خودش را دارد. یکی از این مسئولیت‌ها مشاغل مدرسه‌ای است. هر دانش‌آموز زمانی که پایش را داخل مدرسه می‌گذارد، یک شغل دارد؛ یکی شغلش نظافت کلاس است و دیگری همیار معلم. یکی مسئول باغ وحش انتهای حیاط است و دانش‌آموزی دیگر، مرکز بازی را مدیریت می‌کند. هر شغل شناسنامه‌ی وظایف دارد و هر فرد به مدت دو هفته و نوبتی باید یکی از مشاغل را بر عهده داشته باشد. ارزیابی مشاغل در مرحله‌ی اول به صورت خودارزیابی است که خود دانش‌آموز انجام می‌دهد. اگر از کیفیت کار خودش راضی باشد، در کارت مشاغلش تیک می‌زند و در غیراین صورت، ضربدر. در مرحله‌ی دوم هر کارت شغل را معلم راهنما ارزیابی می‌کند. اگر معلم راهنما از کیفیت انجام شغل راضی باشد، تیک و اگر ناراضی باشد، ضربدر می‌زند. خلاصه اگر روزی گذارتان به سرمد افتاد در جای‌جای مدرسه تابلوهایی را مشاهده می‌کنید که کارت‌هایی رویشان چسبانده شده است، بادقت نگاه کنید زیرا این کارت‌ها، کارت مشاغل بچه‌هاست.

www.school.sarmadfdn.ir